

EUROPEES PARLEMENT

2009 - 2014

Zittingsdocument

A7-0342/2011

14.10.2011

VERSLAG

over onliniegokken op de interne markt
(2011/2084(INI))

Commissie interne markt en consumentenbescherming

Rapporteur: Jürgen Creutzmann

INHOUD

	Blz.
ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	3
TOELICHTING	14
ADVIES VAN DE COMMISSIE ECONOMISCHE EN MONETAIRE ZAKEN	17
ADVIES VAN DE COMMISSIE JURIDISCHE ZAKEN	22
UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE.....	26

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over onlinegokken op de interne markt (2011/2084(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien de mededeling van de Commissie van 24 maart 2011, getiteld "Groenboek Onlinegokken op de interne markt" (COM(2011)0128),
- gezien de artikelen 51, 52 en 56 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien het aan het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie gehechte protocol betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid,
- gezien de relevante jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie¹,
- gezien de conclusies van de Raad van 10 december 2010 en de voortgangsverslagen van de Franse, Zweedse, Spaanse en Hongaarse Raadsvoorzitterschappen over het kader voor kansspelen en weddenschappen in de lidstaten van de Europese Unie,
- gezien zijn resolutie van 10 maart 2009 over de integriteit van online gokken²,
- gezien zijn resolutie van 8 mei 2008 over het Witboek over sport³,
- gezien Richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten⁴,
- gezien Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van Richtlijn 84/450/EEG van de Raad, Richtlijnen 97/7/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van Verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad⁵,

¹ Met name de arresten in de volgende zaken: Schindler 1994 (C-275/92), Gebhard 1995 (C-55/94), Läära 1999 (C-124/97), Zenatti 1999 (C-67/98), Anomar 2003 (C-6/01), Gambelli 2003 (C-243/01), Lindman 2003 (C-42/02), Fixtures Marketing Ltd v OPAP 2004 (C-444/02), Fixtures Marketing Ltd v Svenska Spel AB 2004 (C-338/02), Fixtures Marketing Ltd v Oy Veikkaus Ab 2005 (C-46/02), Stauffer 2006 (C-386/04), Unibet 2007 (C-432/05), Placanica e.a. 2007 (C-338/04, C-359/04 en C-360/04), Commissie v Italië 2007 (C-206/04), Liga Portuguesa de Futebol Profissional 2009 (C-42/07), Ladbrokes 2010 (C-258/08), Sporting Exchange 2010 (C-203/08), Sjöberg en Gerdin 2010 (C-447/08 en C-448/08), Markus Stoß e.a. 2010 (C-316/07, C-358/07, C-359/07, C-360/07, C-409/07 en C-410/07), Carmen Media 2010 (C-46/08) en Engelmann 2010 (C-64/08).

² PB C 87 E van 1.4.2010, blz. 30.

³ PB C 271E van 12.11.2009, blz. 51.

⁴ PB L 95 van 15.4.2010, blz. 1.

⁵ PB L 149 van 11.6.2005, blz. 22.

- gezien Richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 1997 betreffende de bescherming van de consument bij op afstand gesloten overeenkomsten¹,
 - gezien Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme²,
 - gezien de mededeling van de Commissie van 6 juni 2010 getiteld "De bestrijding van corruptie in de Europese Unie",
 - gezien Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens³,
 - gezien Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie⁴,
 - gezien de mededeling van de Commissie van 18 januari 2011 getiteld "Ontwikkeling van de Europese dimensie van de sport",
 - gezien Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde⁵,
 - gezien Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt⁶,
 - gezien Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt⁷,
 - gezien artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie interne markt en consumentenbescherming en de adviezen van de Commissie economische en monetaire zaken en de Commissie juridische zaken (A7-0342/2011),
- A. overwegende dat de sector voor onlinespellen gestaag groeit en dat dit zich tot op zekere hoogte onttrekt aan het toezicht van de nationale overheden van de burgers aan wie deze diensten worden aangeboden; dat het hier niet gaat om een markt als alle andere gezien de gevaren die deze markt met zich brengt voor de consumentenbescherming en de strijd tegen de georganiseerde misdaad;

¹ PB L 144 van 4.6.1997, blz. 19.

² PB L 309 van 25.11.2005, blz. 15.

³ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

⁴ PB L 201 van 31.7.2002, blz. 37.

⁵ PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1.

⁶ PB L 376 van 27.12.2006, blz. 36.

⁷ PB L 178 van 17.7.2000, blz. 1.

- B. overwegende dat er vanwege het subsidiariteitsbeginsel geen specifiek Europees rechtsinstrument voor de regulering van onlinegokken is;
- C. overwegende dat gokdiensten zijn onderworpen aan een aantal EU-wetgevingshandelingen, zoals de richtlijn audiovisuele media, de richtlijn oneerlijke handelspraktijken, de richtlijn betreffende verkoop op afstand, de witwasrichtlijn, de gegevensbeschermingsrichtlijn, de richtlijn inzake privacy en elektronische communicatie, en de richtlijn betreffende het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde;
- D. overwegende dat de goksector in de diverse lidstaten verschillend wordt gereguleerd, en dat dit het de gereguleerde aanbieders niet alleen moeilijk maakt om legale gokdiensten grensoverschrijdend aan te bieden, maar het ook de regelgevende instanties moeilijk maakt om de consument te beschermen en illegaal onlinegokken en de criminaliteit die daarmee verbonden kan zijn, op EU-niveau te bestrijden;
- E. overwegende dat de toegevoegde waarde van een Europese aanpak van de strijd tegen misdaad en fraude, met name op het gebied van de instandhouding van de integriteit van de sport en de bescherming van gokkers en consumenten van aanzienlijk belang is;
- F. overwegende dat artikel 56 VWEU de vrijheid van dienstverrichting garandeert, maar dat onlinegokken vanwege zijn specifieke aard was uitgesloten van de richtlijnen inzake e-commerce, diensten en consumentenrechten;
- G. overwegende dat het Europees Hof van Justitie weliswaar een aantal belangrijke wettelijke vraagstukken ten aanzien van onlinegokken in de EU heeft opgehelderd, doch dat ten aanzien van een aantal andere vraagstukken, die alleen op politiek niveau kunnen worden opgelost, rechtsonzekerheid blijft bestaan; dat deze rechtsonzekerheid heeft geleid tot een aanzienlijke toename in het aanbod aan illegale kansspelen en de grote risico's die daarmee gepaard gaan;
- H. overwegende dat onlinegokken bij gebreke van adequate regulering kan leiden tot een groter verslavingsrisico dan traditioneel fysiek op een specifieke plaats gokken, onder meer als gevolg van de gemakkelijkere toegang en het ontbreken van sociale controle;
- I. overwegende dat consumenten moeten worden voorgelicht over de potentiële schade van onlinegokken en moeten worden beschermd tegen de gevaren op dit vlak, met name verslaving, fraude, bedrog en minderjarig gokken;
- J. overwegende dat kansspelen een aanzienlijke bron van inkomsten zijn, die de meeste lidstaten gebruiken voor goede doelen en doelen van algemeen belang zoals sportactiviteiten;
- K. overwegende dat het van cruciaal belang is de integriteit van de sport te waarborgen door de strijd tegen corruptie en wedstrijdmanipulatie op te voeren;
- L. overwegende dat het voor het bereiken van deze doelen onontbeerlijk is om mechanismen in te stellen voor de controle op sportwedstrijden en geldstromen alsmede mechanismen voor een gemeenschappelijk toezicht op EU-niveau;

- M. overwegende dat samenwerking op internationaal niveau tussen alle belanghebbende partijen (instellingen, sportfederaties, exploitanten van weddenschappen) eveneens van groot belang is voor het uitwisselen van goede praktijken;
1. prijst zich gelukkig dat de Commissie het initiatief heeft genomen tot lancering van een openbare raadpleging in het kader van het groenboek over onlinegokken zodat met een pragmatische en realistische instelling kan worden nagedacht over de toekomst van deze sector in Europa,
 2. is verheugd dat de Commissie duidelijk heeft laten weten dat het beleidsproces dat is ingezet met het groenboek op geen enkele manier gericht is op een deregulering of liberalisering van onlinegokken; verwelkomt het feit dat in het groenboek rekening wordt gehouden met het heldere en vaste standpunt van het Europees Parlement inzake gokken; betreurt het dat de Commissie de lopende inbreukprocedures niet afsluit;
 3. herinnert aan het groeiende economische belang van de sector onlinegokken, waar de jaarlijkse omzet in 2008 boven de 6 miljard euro is uitgekomen, wat 45% van de wereldmarkt is; deelt de mening van het Hof van Justitie van de Europese Unie dat het hier om een economische activiteit met specifieke kenmerken gaat; wijst erop dat deze groei eveneens hogere sociale kosten met zich meebrengt die het gevolg zijn van compulsief gokken of illegale praktijken;
 4. is van mening dat een doelmatige regulering van de onlinegoksector met name:
 - (1) de natuurlijke goklust van de bevolking in banen moet leiden door de reclame strikt te beperken tot wat noodzakelijk is om potentiële spelers naar het legale aanbod te leiden en door voor te schrijven dat alle reclame voor onlinegokken systematisch gepaard gaat met een boodschap die waarschuwt tegen excessief of pathologisch gokgedrag,
 - (2) de illegale goksector moet bestrijden door de technische en juridische middelen te versterken waarmee illegale aanbieders kunnen worden opgespoord en bestraft en door het legaal aanbieden van kwalitatief hoogstaande gokdiensten te bevorderen,
 - (3) een doeltreffende bescherming van gokkers moet waarborgen, met speciale aandacht voor kwetsbare groepen, zoals met name jongeren,
 - (4) verslavingsrisico's bij kansspelen moet voorkomen,
 - (5) ervoor moet zorgen dat het gokken volgens de regels en op eerlijke, verantwoorde en transparante wijze geschiedt,
 - (6) moet zorgen voor de bevordering van specifieke maatregelen om de integriteit van de sportieve concurrentie te verzekeren,
 - (7) moet zorgen dat een deel van de opbrengst van het gokken ten goede komt aan de sportwereld en de paardensport,
 - (8) moet zorgen dat een groot deel van de overheidsinkomsten uit gokken wordt benut ter bevordering van doelen van algemeen belang of liefdadigheidsdoeleinden, en

(9) moet zorgen dat kansspelen vrij zijn van criminaliteit, fraude en alle vormen van witwassen;

5. is van mening dat deze regulering de aantrekkelijkheid van sportwedstrijden voor de consument en het publiek zou waarborgen en de geloofwaardigheid van sportuitslagen en het prestige van de sportwedstrijden zou verzekeren;
6. onderstreept het standpunt van het Europees Hof van Justitie¹, dat internet slechts een kanaal is waarlangs kansspelen kunnen worden aangeboden, waarbij verfijnde technologie kan worden gebruikt om de consumenten te beschermen en de openbare orde te handhaven, wat niet wegneemt dat de lidstaten kunnen blijven kiezen voor een eigen benadering van de regulering van onlinegokken en dat zij de mogelijkheid behouden het verstrekken van bepaalde diensten aan de consument te beperken of te verbieden;

Subsidiariteitsbeginsel en toegevoegde Europese waarde

7. benadrukt dat elke regulering van deze sector, gezien de uiteenlopende tradities en cultuur in de lidstaten, in overeenstemming moet zijn met en moet berusten op het beginsel van subsidiariteit, een "actieve subsidiariteit" die samenwerking tussen nationale instanties behelst; is niettemin van mening dat dit beginsel eerbiediging van de regels van de interne markt impliceert, voor zover die overeenkomstig de jurisprudentie van het EHvJ inzake kansspelen van toepassing zijn;
8. onderstreept dat de lidstaten het recht hebben om hun goksector overeenkomstig de Europese wetgeving inzake de interne markt en hun tradities en cultuur te reguleren en te controleren;
9. is van mening dat een aantrekkelijk, goed gereguleerd aanbod aan gokdiensten, zowel op internet als via traditionele fysieke gokkanalen, noodzakelijk is om ervoor te zorgen dat de consument zich niet tot aanbieders wendt die niet aan de nationale vergunningsvoorschriften voldoen;
10. wijst erop dat gokkers ervan moeten worden weerhouden om gebruik te maken van illegale gokdiensten, wat betekent dat legale diensten moeten worden aangeboden als onderdeel van een systeem dat coherent is in heel Europa, met name fiscaal gezien, en dat gebaseerd is op gezamenlijke minimumnormen voor verantwoording en integriteit; vraagt de Commissie om, met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel, te onderzoeken hoe deze gemeenschappelijke normen moeten worden toegepast, inclusief de vraag of een Europees wetgevend kader met minimumvoorschriften aangewezen is;
11. is derhalve geen voorstander van een Europees rechtsinstrument dat de hele goksector op uniforme wijze reguleert, maar is wel van mening dat op sommige vlakken een Europese aanpak in aanvulling op nationale regelgeving zinvol zou zijn, gezien de grensoverschrijdende aard van onlinegokdiensten;
12. erkent de vrijheid van de lidstaten om, met inachtneming van de basisbeginselen van non-

¹ Carmen Media 2010 (C-46/08).

discriminatie en proportionaliteit uit het VEU, vast te stellen hoe het gokken georganiseerd wordt; respecteert in dit verband het besluit van een aantal lidstaten om alle of bepaalde vormen van onlinegokken te verbieden, dan wel een staatsmonopolie in die sector aan te houden, hetgeen in overeenstemming is met de jurisprudentie van het Hof van Justitie, zolang hun aanpak coherent is;

13. wijst erop dat het Europese Hof van Justitie bij diverse gelegenheden heeft uitgesproken dat het verlenen van exclusieve rechten aan een aanbieder die is onderworpen aan strenge overheidscontrole een manier kan zijn om de consument beter te beschermen tegen fraude en om criminaliteit in de sector onlinegokken doeltreffender te bestrijden;
14. wijst erop dat onlinegokken een bijzonder soort economische activiteit is waarop de internemarktvoorschriften, met name de vrijheid van vestiging en de vrijheid van dienstverlening, niet onbeperkt van toepassing kunnen zijn; erkent echter de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, waarin wordt beklemtoond dat nationale controles op consistente, evenredige en niet-discriminerende wijze moeten worden vastgesteld en toegepast;
15. onderstreept dat enerzijds de aanbieders van onlinegokspelen zich in alle gevallen moeten houden aan de wetgeving van de lidstaat waar zij de gokspelen exploiteren en dat anderzijds de lidstaten het exclusieve recht moeten behouden om alle maatregelen te nemen die zij nodig achten om illegaal onlinegokken aan te pakken door toepassing van de nationale wetgeving en het van de markt weren van illegale aanbieders;
16. is van mening dat het beginsel van de wederzijdse erkenning van vergunningen niet van toepassing is in de goksector, maar dringt er op grond van de beginselen van de interne markt op aan dat lidstaten die de onlinegoksector openstellen voor concurrentie voor alle of bepaalde onlinegokdiensten, moeten zorgen voor transparantie en niet-discriminerende mededinging; dringt er in dit verband op aan dat de lidstaten een vergunningenmodel invoeren, waarmee elke Europese aanbieder van gokdiensten die voldoet aan de door de gastlidstaat vastgestelde voorwaarden een vergunning kan aanvragen; beveelt aan dat in lidstaten die een vergunningenstelsel toepassen, aanvraagprocedures worden ingevoerd waarmee administratieve lasten kunnen worden verminderd dankzij het voorkomen van onnodige duplicatie van voorschriften en controles, met behoud van het primaat van de toezichthouder in de lidstaat waar de vergunning is aangevraagd; acht het daarom noodzakelijk het wederzijds vertrouwen tussen de nationale toezichthouders te versterken door middel van nauwere administratieve samenwerking; respecteert voorts het besluit van sommige lidstaten om het aantal exploitanten en de soorten en hoeveelheden aangeboden kansspelen te beperken om de consumenten te beschermen en criminaliteit te voorkomen, op voorwaarde dat deze beperkingen evenredig zijn en bedoeld zijn om de activiteiten in die sector op coherente en stelselmatige wijze te beperken;
17. verzoekt de Commissie om overeenkomstig het beginsel van "actieve subsidiariteit" alle mogelijke instrumenten of maatregelen op EU-niveau te onderzoeken om kwetsbare consumenten te beschermen, verslaving te voorkomen en illegale kansspeexploitanten te bestrijden, onder meer via formele samenwerking tussen nationale regelgevende instanties, gemeenschappelijke normen voor exploitanten of een kaderrichtlijn; is van mening dat een tussen Europese regelgevers en exploitanten overeengekomen

gedragscode voor onlinegokken een eerste stap zou kunnen zijn;

18. is van oordeel dat een pan-Europese gedragscode voor onlinegokken de rechten en plichten van zowel aanbieders als consumenten moet omvatten; is van mening dat een dergelijke gedragscode ertoe moet bijdragen dat er verantwoorde kansspelen worden aangeboden, dat een hoge mate van bescherming voor de spelers, met name ten aanzien van minderjarigen en overige kwetsbare personen, wordt gegarandeerd, dat zowel op EU- als op nationaal niveau mechanismen ter bestrijding van cybercriminaliteit, fraude en misleidende reclame worden ondersteund, en dat uiteindelijk een kader van beginselen en regels wordt geboden dat ervoor zorgt dat de consument overal in de EU dezelfde mate van bescherming geniet;
19. benadrukt dat de lidstaten meer actie moeten ondernemen om te voorkomen dat illegale aanbieders hun kansspelen online aanbieden, bijvoorbeeld door een zwarte lijst op te stellen van illegale aanbieders van kansspelen; verzoekt de Commissie te onderzoeken of er bindende rechtsinstrumenten kunnen worden voorgesteld waarmee banken, creditcardmaatschappijen en deelnemers aan andere betaalsystemen in de EU worden gedwongen om op grond van nationale zwarte lijsten transacties tussen hun klanten en ongeautoriseerde aanbieders van kansspelen te blokkeren, zonder gewettigde transacties te hinderen;
20. erkent het recht van de lidstaten om te voorzien in een breed scala van repressieve maatregelen tegen het illegale aanbod van onlinegokdiensten; steunt, met het oog op de verhoging van de efficiëntie van de bestrijding van het illegale onlinegokaanbod, de invoering van een regelgevingsbeginsel volgens hetwelk een onderneming die gokspelen aanbiedt enkel actief mag zijn (of een aanvraag kan indienen voor de vereiste nationale vergunning) in een lidstaat indien deze onderneming de wetgeving in een van de andere lidstaten niet schendt;
21. verzoekt de Commissie als hoedster van de Verdragen en de lidstaten door te gaan met het verrichten van doelmatige controles op de naleving van de EU-wetgeving;
22. merkt op dat er met betrekking tot sinds 2008 lopende inbreukzaken meer vooruitgang mogelijk was geweest en dat er bij het Europees Hof van Justitie nog nooit een zaak tegen een lidstaat aanhangig is gemaakt; dringt er bij de Commissie op aan haar onderzoek naar de mogelijke inconsistenties van de wetgevingen van de lidstaten inzake kansspelen (offline en online) met het VWEU voort te zetten en waar nodig de inbreukprocedures die reeds vanaf 2008 lopen, voort te zetten, ten einde alsnog voor de vereiste consistentie te zorgen; herinnert de Commissie eraan dat zij als "hoedster van de Verdragen" de plicht heeft snel te reageren op klachten over schending van de vrijheden die in de Verdragen zijn neergelegd; dringt er bij de Commissie dan ook op aan lopende en nieuwe inbreuken met spoed en stelselmatig te behandelen;

Samenwerking tussen regelgevende instanties

23. is bezorgd over de mogelijke fragmentering van de Europese onlinegoksector, die het opzetten van een legaal aanbod van gokdiensten met name in de kleinere lidstaten zal bemoeilijken;

24. dringt aan op forse uitbreiding van de samenwerking tussen nationale regelgevende instanties, die voldoende bevoegdheden moeten krijgen om, met de Commissie als coördinator, gemeenschappelijke normen te ontwikkelen en gezamenlijk op te treden tegen exploitanten van onlinespellen die zonder de vereiste nationale vergunning opereren; meent dat eenzijdige nationale oplossingen niets opleveren, met name wanneer het gaat om het identificeren van gokkers die op de zwarte lijst staan en het bestrijden van witwaspraktijken, fraude met weddenschappen en andere vormen van georganiseerde misdaad; is in dit verband van mening dat de instelling van een regulerende instantie met voldoende bevoegdheden in elke lidstaat een noodzakelijke stap is richting een betere samenwerking op het gebied van regelgeving; is van oordeel dat het informatiesysteem voor de interne markt als basis kan dienen voor doelmatiger samenwerking tussen nationale regelgevende instanties; neemt kennis van de initiatieven van nationale regelgevende instanties om nauwer samen te werken, bijvoorbeeld in het GREF-netwerk (GREF - Gaming Regulators European Forum) en het Europees Regelgevingsplatform; roept op tot hechtere samenwerking en betere coördinatie tussen de EU-lidstaten, Europol en Eurojust in de strijd tegen illegaal gokken, fraude, witwaspraktijken en andere financiële criminaliteit op het vlak van onlinespellen;
25. wijst er met name op dat er voor "spread betting", een vorm van gokken die vooral online voorkomt en in het kader waarvan spelers vele malen meer dan hun aanvankelijke inzet kunnen verliezen, zeer strenge toegangsvoorwaarden moeten gelden voor de consumenten en dat er, zoals reeds het geval is in een aantal lidstaten, gelijkaardige regels voor moeten gelden als voor financiële derivaten;
26. is van mening dat de verschillende vormen van onlinespellen - zoals snelle interactieve kansspelen die met een frequentie van enkele seconden moeten worden gespeeld, weddenschappen en loterijen met een wekelijkse trekking - van elkaar verschillen en verschillende oplossingen vereisen, aangezien bepaalde vormen van gokken meer mogelijkheden bieden voor misbruik dan andere; wijst er met name op dat de mogelijkheid om geld wit te wassen afhankelijk is van de vraag hoe sterk de identificatie is, om welk soort spel het gaat en welke de beschikbare betaalmethoden zijn, waardoor het voor bepaalde soorten spelen nodig is in real time toezicht te houden op het spel en strengere controles uit te voeren dan bij andere soorten spelen;
27. benadrukt dat de kwestie van de bescherming van voor onlinespellen geopende klantenrekeningen in geval van insolventie van de dienstverlener, moet worden behandeld; stelt dan ook voor dat alle toekomstige regelgeving tot doel moet hebben tegoeden te beschermen wanneer boetes worden opgelegd aan of rechtszaken worden aangespannen tegen de websites in kwestie;
28. verzoekt de Commissie om consumenten, die het slachtoffer zijn geworden van illegale praktijken, te ondersteunen en juridische bijstand te verlenen;
29. dringt aan op de invoering van voor heel Europa geldende eenvormige minimumnormen voor elektronische identificatie; is van mening dat registratie zodanig moet worden verricht dat de identiteit van de speler wordt vastgesteld en tegelijkertijd wordt geverifieerd dat de gokker over maximaal één spelersrekening per gokbedrijf beschikt; benadrukt dat deugdelijke registratie- en verificatiesystemen bijzonder belangrijk zijn om

het misbruiken van onlinegokken, bijvoorbeeld voor het witwassen van geld, te voorkomen;

30. is van oordeel dat de EU gemeenschappelijke normen moet vaststellen om de consumenten, en met name kwetsbare en jonge gokkers, te beschermen tegen de negatieve aspecten van onlinegokken; benadrukt in dit verband dat er controle- en beschermingsmechanismen moeten worden ingevoerd voordat gokactiviteiten worden gestart, zoals onder meer leeftijdsverificatie, beperkingen voor elektronische betalingen en overmakingen tussen gokrekeningen, en de verplichting voor exploitanten om mededelingen te plaatsen inzake wettelijke leeftijdsgrenzen, risicovol gedrag, compulsief gokken en nationale contactpunten voor onlinegokspelen;
31. eist dat er op doeltreffende wijze tegen probleemgokken wordt opgetreden, onder andere door een spelverbod en verplichte, zij het door de klant zelf vastgestelde, uitgavenmaxima voor een bepaalde periode; benadrukt dat bovendien moet worden bepaald dat, indien het uitgavenplafond kan worden verhoogd, een bepaalde wachttijd moet gelden voordat die verhoging effectief wordt;
32. benadrukt dat gokverslaving een gedragsstoornis is waar in bepaalde landen tot 2% van de bevolking mee te kampen heeft; vraagt dan ook dat een studie wordt uitgevoerd naar de omvang van dit probleem in de verschillende lidstaten van de Europese Unie, die als basis kan dienen voor een omvattende strategie voor de bescherming van consumenten tegen deze vorm van verslaving; is van mening dat er, zodra er een spelersrekening wordt geopend, omvattende en precieze informatie beschikbaar moet worden gesteld over gokspelen, verantwoord gokken en opties om gokverslaving te behandelen;
33. verzoekt de Commissie en de lidstaten om nota te nemen van bestaande studies op dit gebied, zich te concentreren op onderzoek naar de frequentie, het ontstaan en de behandeling van gokverslaving en statistische informatie over alle kanalen (online en offline) van de goksector en over gokverslaving te verzamelen en openbaar te maken teneinde alomvattende gegevens te bieden over de gehele goksector in de EU; onderstreept het belang van statistieken uit onafhankelijke bronnen, met name ten aanzien van gokverslaving;
34. roept de Commissie op om de aanzet te geven tot de oprichting van een netwerk van nationale organisaties die zich bekommeren om gokverslaafden, teneinde de uitwisseling van ervaringen en beproefde praktijken mogelijk te maken;
35. merkt op dat de gokmarkt volgens een onlangs gepubliceerd onderzoek¹ de sector is waarin het ontbreken van een mechanisme voor alternatieve geschillenbeslechting het vaakst als een gemis wordt gevoeld; pleit er daarom voor dat nationale regelgevende instanties mechanismen voor alternatieve geschillenbeslechting voor de onlinegoksector in het leven roepen;

Gokken en sport: de noodzaak de integriteit te waarborgen

¹ Studie "Cross-Border Alternative Dispute Resolution in the European Union", 2011, <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=en&file=41671>.

36. stelt vast dat het risico op fraude bij sportwedstrijden weliswaar altijd heeft bestaan, maar sinds de opkomst van de onlineweddenschappen is toegenomen en een risico vormt voor de integriteit van de sport; is derhalve van mening dat een gemeenschappelijke definitie van sportmanipulatie en -fraude moet worden opgesteld en dat fraude met weddenschappen in heel Europa strafrechtelijk moet worden vervolgd;
37. verzoekt om instrumenten om de grensoverschrijdende politieële en justitiële samenwerking te versterken, met deelname van alle instanties van de lidstaten die belast zijn met het voorkomen, opsporen en onderzoeken van wedstrijdmanipulatie in relatie met sportweddenschappen; verzoekt de lidstaten in dit verband te overwegen om speciale aanklagers aan te stellen met primaire verantwoordelijkheid voor het onderzoek naar gevallen van wedstrijdmanipulatie; dringt aan op een kader voor samenwerking met organisatoren van sportwedstrijden om de uitwisseling van informatie te bevorderen tussen sportrechtbanken en statelijke onderzoeks- en vervolgingsinstanties, bijvoorbeeld door het opzetten van nationale netwerken en contactpunten die speciaal zijn belast met gevallen van wedstrijdmanipulatie; is van mening dat dit in voorkomend geval in samenwerking met de exploitanten van gokspelen zou moeten gebeuren;
38. is daarom van mening dat er op Europees niveau een eenvormige definitie van sportfraude moet worden geformuleerd, die wordt opgenomen in het strafrecht van alle lidstaten;
39. maakt zich zorgen over de verbanden tussen criminele organisaties en de opkomst van wedstrijdmanipulatie in verband met online weddenschappen, waarvan de winsten weer worden gebruikt voor andere criminele activiteiten;
40. merkt op dat diverse Europese landen reeds strikte wetgeving hebben aangenomen tegen het witwassen van geld via sportweddenschappen, tegen sportfraude (die als specifiek strafbaar feit wordt ingedeeld) en tegen belangenconflicten tussen aanbieders van sportweddenschappen en sportclubs, -teams of actieve sportlieden;
41. merkt op dat online aanbieders met een vergunning in de EU reeds een rol spelen bij het blootleggen van potentiële gevallen van corruptie binnen de sport;
42. wijst op het belang van educatie voor het beschermen van de integriteit van de sport; verzoekt de lidstaten en de sportbonden derhalve te zorgen voor passende voorlichting en educatie van sportlieden en consumenten, vanaf jonge leeftijd en op alle niveaus (zowel amateur- als profsport);
43. beseft hoe belangrijk de bijdrage van de gokinkomsten is voor de financiering van alle niveaus van de professionele en amateursport in de lidstaten, met inbegrip van maatregelen om de integriteit van sportcompetities te beschermen tegen gemanipuleerde weddenschappen; verzoekt de Commissie te zoeken naar alternatieve financieringsregelingen waarbij, met inachtneming van de praktijken in de lidstaten, de opbrengsten van sportweddenschappen stelselmatig zouden kunnen worden gebruikt om de integriteit van sportcompetities te beschermen tegen gemanipuleerde weddenschappen, daarbij overwegende dat financieringsmechanismen niet mogen leiden tot een situatie waarvan slechts een zeer kleine groep professionele, veelvuldig op televisie uitgezonden sporten profiteert, terwijl andere sporten, en met name de breedtesporten, minder van sportweddenschappen afkomstige middelen zouden gaan ontvangen;

44. herinnert de Commissie andermaal aan het belang van financiering van sport en goede doelen door middel van loterijen , en vraagt haar met klem maatregelen voor te stellen om deze maatschappelijke functie in stand te houden; herinnert in dit verband ook aan de conclusies van de Raad van 10 december 2010;
45. blijft van mening dat sportweddenschappen een vorm van commerciële exploitatie van sportwedstrijden zijn; beveelt aan dat sportcompetities beschermd worden tegen elke vorm van ongeautoriseerd commercieel gebruik, met name door de erkenning van de eigendomsrechten van organisatoren van sportevenementen, niet alleen om voor billijke inkomsten te zorgen die ten goede komen aan alle niveaus van de professionele en de amateursport, maar ook als middel om wedstrijdmanipulatie doeltreffender te bestrijden;
46. benadrukt dat juridisch bindende overeenkomsten tussen de organisatoren van sportwedstrijden en de aanbieders van onlinegokdiensten voor een evenwichtiger verhouding tussen deze partijen zouden zorgen;
47. wijst op het belang van transparantie in de onlinegoksector; denkt hierbij aan jaarlijkse rapportageverplichtingen in het kader waarvan onder meer zou moeten worden aangetoond welke activiteiten van algemeen belang en/of sportevenementen met gokopbrengsten gefinancierd en/of gesponsord worden; vraagt de Commissie de mogelijkheid van verplichte jaarlijkse rapportage te onderzoeken.
48. wijst op de noodzaak van een betrouwbaar alternatief voor illegale gokdiensten; benadrukt de noodzaak van pragmatische oplossingen ten aanzien van reclame voor en sponsoring van sportevenementen door aanbieders van onlinegokdiensten; is van mening dat gemeenschappelijke reclamenormen moeten worden vastgesteld die kwetsbare consumenten voldoende beschermen, maar tegelijkertijd sponsoring van internationale evenementen mogelijk maken;
49. verzoekt de Commissie en de lidstaten om samen met alle belanghebbenden in de sport te zoeken naar passende mechanismen om de integriteit van de sport te bewaren en om breedtesporten te financieren;
50. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de regeringen en parlementen van de lidstaten.

TOELICHTING

De onlinegokmarkt groeit gestaag. Volgens actuele cijfers vindt tegenwoordig circa 10 % van alle kansspelen in Europa plaats via internet of vergelijkbare kanalen, zoals mobiele telefoons of interactieve televisieplatforms. Dit komt neer op een marktvolume van ruim 10 miljard euro en het genoemde percentage is bovendien stijgende.

De markt van kansspelen waarbij er contact is tussen consument en aanbieder, en de onlinegokmarkt worden gekenmerkt door een veelzijdig productaanbod: traditionele lotto- en loterijspelen, maar ook sportweddenschappen, poker, bingo's en weddenschappen op paarden- en windhondenraces via een totalisatorregeling.

Internet is van nature een grensoverschrijdend medium. Onlinegokdiensten houden zich derhalve niet aan grenzen. Als gevolg van het gestaag groeiende aanbod en het toenemende aantal spelers wordt ook de huidige fragmentering van de markt in Europa alsmaar duidelijker. Vele lidstaten kennen een algeheel verbod of een verbod behoudens vergunning, andere lidstaten daarentegen hebben een volledig open en geliberaliseerde markt.

Zoals het Europees Hof van Justitie in talloze arresten heeft vastgesteld, zijn gokdiensten geen normale dienstverlening. Om die reden vallen gokdiensten uitdrukkelijk niet onder de Dienstenrichtlijn, ook al geldt de vrijheid van dienstverrichting volgens artikel 56 VWEU uiteraard ook voor kansspelen. De lidstaten kunnen hun markt onder andere op grond van artikel 51 en 52 VWEU in vergaande mate zelf reguleren, zolang deze regelgevingen in overeenstemming zijn met de beoogde doelstellingen, zoals de bestrijding van gokverslaving.

Op grond van de zeer uiteenlopende tradities moet het subsidiariteitsbeginsel in deze sector echter een bijzonder belangrijke rol spelen. De lidstaten bepalen in grote mate zelf hoe zij hun gokmarkt willen reguleren. Deze sterk uiteenlopende regulering leidt op internet echter ook tot verstoringen van de markt. Aanbieders van gokdiensten uit lidstaten met een open markt en lage belastingtarieven zijn ook bereikbaar in landen waar onlinegokken verboden is of concurreren daar met onlineaanbieders die een vergunning hebben. Deze aanbieders, evenals aanbieders van kansspelen waar contact is tussen consument en aanbieder uit landen waar een gokverbod geldt, zijn nauwelijks in staat om concurrentie te bieden. Bovendien kent het internet een enorme illegale gokmarkt.

Het indammen van deze zwarte en grijze markt moet derhalve als belangrijkste doel worden nagestreefd. Een algeheel verbod zou een mogelijkheid voor de lidstaten zijn om dit doel te bereiken; dit verbod zou dan echter strikt gehandhaafd moeten worden. Op grond van het subsidiariteitsbeginsel kunnen de lidstaten voor deze mogelijkheid kiezen.

Het zou echter verstandiger zijn om een legaal aanbod aan kansspelen op internet te creëren. Dit mag echter in geen geval leiden tot een (overheids)monopolie op onlinegokdiensten, daar monopolies slechts bij uitzondering voldoende aanbod garanderen. Om die reden moet de markt worden geopend en moeten er voldoende prikkels voor ondernemingen worden gecreëerd om legale diensten te kunnen aanbieden. Een vergunningenmodel is daartoe de beste oplossing, op voorwaarde dat dit berust op het beginsel van concurrentie zonder discriminatie. In dit systeem, dat in een aantal lidstaten zoals Frankrijk en Italië reeds met

succes is ingevoerd, stellen nationale regelgevende instantie de voorwaarden voor het verlenen van vergunningen vast. In Frankrijk bijvoorbeeld is het aandeel van legale aanbieders sinds de invoering van het vergunningensysteem enorm gestegen: meer dan 80 % van de Franse onlinespookmarkt is nu in handen van aanbieders met een vergunning. Teneinde discriminatie te voorkomen, moet het aantal beschikbare vergunningen groot genoeg dan wel onbeperkt zijn; voorts mag er geen sprake zijn van indirecte discriminatie, bijvoorbeeld op het gebied van technische vereisten.

Voor een open en geordende markt voor onlinespookken is een onafhankelijke en sterke nationale regelgevende instantie vereist. Deze instantie moet de randvoorwaarden voor kansspelen vaststellen en deze randvoorwaarden met name ook kunnen handhaven. Nationale regelgevers moeten met andere woorden de noodzakelijke bevoegdheden krijgen om overtredingen aan te kunnen pakken en tegen illegale aanbieders te kunnen optreden.

Op grond van het grensoverschrijdende karakter van internet zijn de lidstaten alleen echter niet in staat om alle sectoren van onlinespookken te reguleren. Daarom is een veel uitgebreidere samenwerking tussen nationale regelgevende instanties onontbeerlijk. Tot dusver is er slechts sprake van kleinschalige samenwerking, bijvoorbeeld in de vorm van bilaterale regelingen. Wat echter vereist is, is institutionele samenwerking, bijvoorbeeld op basis van het informatiesysteem voor de interne markt, om efficiënt en snel informatie te delen. Ook een uitgebreid netwerk van regelgevers dat wordt gecoördineerd door de Commissie behoort tot de mogelijkheden. Alleen met een gemeenschappelijke Europese aanpak kan worden voorkomen dat illegale aanbieders hiaten in de regelgeving uitbuiten en nationale regelgevende instanties tegen elkaar uitspelen. Om die reden worden de Commissie en de lidstaten opgeroepen om snel in actie te komen, teneinde de consumenten in Europa te beschermen tegen illegale aanbieders.

Kansspelen houden een verslavingsrisico in. Onderzoeken tonen aan dat het aantal mensen dat aanklopt bij centra die gokverslaafden hulp bieden, sinds de introductie van onlinespookken circa tien jaar geleden beduidend is toegenomen. Er zijn talloze initiatieven, zowel van regelgevende instanties als in de vorm van gedragscodes en eigen verplichtingen, waarmee wordt getracht problematisch gokken en gokverslaving op internet terug te dringen. Het is in dit verband echter weinig zinvol als in elke lidstaat verschillende normen worden gehanteerd. Er bestaan weliswaar in vele lidstaten zowel bij openbare als particuliere aanbieders van onlinespookdiensten uitstekende beschermingsmaatregelen, maar deze berusten dikwijls echter op zuiver nationale normen en zijn derhalve niet in overeenstemming met het concept van de interne markt. In een aantal lidstaten is bijvoorbeeld een elektronische identiteitskaart voor identiteitscontrole op internet vereist. Buitenlanders zijn dikwijls echter niet in het bezit van een dergelijke identiteitskaart en hebben derhalve geen toegang tot onlinespookdiensten, zelfs als zij permanent in de betreffende lidstaat verblijven. Om die reden zijn Europese technische normen van belang, die gezamenlijk door de industrie, consumentenbonden en de Commissie kunnen worden opgesteld. Daarmee kunnen ook de belemmeringen voor toegang tot de markt voor aanbieders van gokdiensten uit andere Europese landen worden verminderd. Minder belemmeringen voor toegang tot de markt zijn een belangrijke stap voor het creëren van een legale en gereguleerde gokmarkt.

De bescherming van minderjarigen tegen gokken is een ander universeel doel dat niet gebonden is aan verschillende tradities of culturen. Het ligt derhalve voor de hand om

Europese minimumnormen vast te stellen voor de bescherming van minderjarigen, de bestrijding van gokverslaving, maar ook de bestrijding van het witwassen van geld en andere vormen van criminaliteit die aan gokken verbonden zijn. Dat zou mogelijk zijn in de vorm van een voorstel voor een richtlijn van de Commissie, waarin minimumnormen worden vastgelegd die voor heel Europa gelden en die voor alle legale aanbieders van onlinegokdiensten verplicht zijn. De lidstaten zouden daarbij de mogelijkheid hebben om verdere criteria vast te stellen. Het is belangrijk dat de Commissie en de lidstaten daadkrachtig optreden om in heel Europa een consistent en hoog minimaal beschermingsniveau voor consumenten te waarborgen.

In de meeste lidstaten leveren de inkomsten uit kansspelen een bijdrage aan liefdadigheidsdoeleinden, doeleinden van algemeen belang en de bevordering van sportactiviteiten. Dit geldt echter uitsluitend voor legale en gereguleerde aanbieders van gokdiensten. Illegale aanbieders dragen geen belasting af en leveren derhalve evenmin een bijdrage aan de maatschappij. Een op het niveau van de lidstaten gereguleerde markt zou ertoe leiden dat aanbieders van onlinegokdiensten een groot deel van de kansspelbelasting in het land van de speler zouden moeten afdragen. Dat is belangrijk, zodat de overheidsinkomsten uit kansspelen in heel Europa ter beschikking staan ter bevordering van sportactiviteiten en andere doeleinden van algemeen belang. Met betrekking tot paardenwedenschappen kan zodoende worden gegarandeerd dat de fokkers een deel van de gokinkomsten ontvangen, dat voor de verdere financiering van de fokkerij nodig is.

Helaas hebben zich in het verleden steeds opnieuw gevallen van wedstrijdmanipulatie in de sportwereld voorgedaan, waardoor de integriteit van de sport in een kwaad daglicht is komen te staan. Het is direct in het belang van alle betrokkenen, de sportverenigingen, de fans, de aanbieders van gokdiensten en de spelers, dat de integriteit van de sport wordt gewaarborgd en dat wedstrijdmanipulatie wordt voorkomen. Wedstrijdmanipulatie kan het beste op Europees niveau worden bestreden. Daarom moet de Europese Commissie samen met de lidstaten een systeem ontwikkelen, waarmee wedstrijdmanipulatie op doeltreffende wijze kan worden tegengegaan. Gemeenschappelijk optreden tegen wedstrijdmanipulatie legt bovendien meer gewicht in de schaal in de strijd tegen criminelen die zich met wedstrijdmanipulatie bezighouden die niet uit Europa afkomstig zijn.

Met het oog op de integriteit van de sport moeten belangenconflicten tussen aanbieders van sportwedenschappen en sportverenigingen worden voorkomen. Reclame voor kansspelen of het sponsoren van een sportvereniging als zodanig vormt echter geen belangenconflict. Het verbod op reclame en sponsoring moet derhalve duidelijk van de hand worden gewezen.

5.9.2011

ADVIES VAN DE COMMISSIE ECONOMISCHE EN MONETAIRE ZAKEN

aan de Commissie interne markt en consumentenbescherming

over onlinegokken op de interne markt
(2011/2084(INI))

Rapporteur voor advies: Sophie Auconie

SUGGESTIES

De Commissie economische en monetaire zaken verzoekt de ten principale bevoegde Commissie interne markt en consumentenbescherming onderstaande suggesties in haar ontwerp-resolutie op te nemen:

1. herinnert aan het toenemende economische belang van de sector onlinegokken, waar de jaarlijkse omzet in 2008 boven de 6 miljard euro is uitgekomen, wat 45% van de wereldmarkt is; is net als het Hof van Justitie van de Europese Unie van mening dat dit een bijzondere economische activiteit is; herhaalt dat deze groei eveneens hogere sociale kosten met zich meebrengt die samenhangen met gokverslaving of gokken door minderjarigen en dat regulering van de industrie tot doel moet hebben deze kosten zoveel mogelijk te beperken door middel van gepaste normen met betrekking tot marketing en de toegangsvoorwaarden voor onlinegokwebsites;
2. benadrukt dat de lidstaten vrij kunnen kiezen tussen drie opties: het verbieden van onlinegokken, de invoering of de handhaving van een nationaal monopolie, of een gecontroleerde deregulering van deze sector, waarbij de lidstaten het recht hebben, in overeenstemming met de rechtspraak van het Hof van Justitie, om het aantal exploitanten, het soort spelen dat wordt aangeboden en de omvang ervan te beperken; raadt de lidstaten die opteren voor de deregulering van de sector onlinegokken aan een vergunningsstelsel in te voeren dat berust op de naleving van strenge voorschriften door de exploitanten en de overheidsinstanties;
3. herhaalt dat het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft bevestigd dat grensoverschrijdende gokdiensten - ook diegene die langs elektronische weg worden aangeboden - een economische activiteit zijn die onder artikel 56 VWEU over het vrij verkeer van diensten vallen; bevestigt dat beperkingen op het vrij verkeer van

grensoverschrijdende gokdiensten gerechtvaardigd kunnen zijn op basis van de in artikelen 51 en 52 VWEU genoemde uitzonderingsgronden, of om redenen van dwingend algemeen belang, overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie;

4. bevestigt zijn standpunt dat, binnen een domein dat zo gevoelig is als gokken, de zelfregulering van de bedrijfstak slechts aanvullend kan zijn, maar de wetgeving niet kan vervangen; neemt kennis van initiatieven op het vlak van zelfregulering die werden opgestart door verenigingen van publieke en commerciële gokexploitanten in verband met verantwoord gokken en andere normen;
5. wijst erop dat de aard van alle online activiteiten, en met name het grensoverschrijdend karakter ervan en de wildgroei van offshore-exploitanten, met zich meebrengt dat ze zo nodig op een gecoördineerde manier op Europees of op internationaal niveau moeten worden aangepakt; benadrukt dat een gemeenschappelijke definitie voor de hele EU van onlinegokken een belangrijk uitgangspunt is voor alle toekomstige regelgeving;
6. wijst op de noodzaak om de speler ervan te weerhouden van illegale gokdiensten gebruik te maken, wat betekent dat legale diensten moeten worden aangeboden als onderdeel van een systeem dat coherent is in heel Europa, met name fiscaal gezien, en dat gebaseerd is op gezamenlijke normen voor verantwoordelijkheid en integriteit; vraagt de Commissie om, rekening houdend met het subsidiariteitsbeginsel, te onderzoeken hoe deze gezamenlijke normen moeten worden toegepast, inclusief de vraag of een Europees wetgevend kader met minimumvoorschriften aangewezen is;
7. benadrukt dat onlinegokken, indien niet adequaat gereguleerd, grotere risico's inhoudt dan traditionele kansspelen en dat maatregelen op Europees niveau moeten worden genomen om fraude, het witwassen van geld en andere illegale activiteiten die samenhangen met onlinegokken aan te pakken; vraagt de autoriteiten van de lidstaten, de Commissie en Europol doeltreffender samen te werken, onder meer door middel van de regelmatige uitwisseling van informatie; vraagt de Commissie het toepassingsgebied van de wetgeving met betrekking tot de bestrijding van georganiseerde misdaad en het witwassen van geld uit te breiden tot de sector onlinegokken; beveelt aan een zwarte lijst op te stellen met illegale ondernemingen; steunt de invoering van een regelgevingsbeginsel volgens hetwelk een gokbedrijf enkel actief kan zijn (of een aanvraag kan indienen voor de vereiste nationale vergunning) in een lidstaat indien het de wet in een andere EU-lidstaat niet overtreedt; verzoekt de Commissie bijgevolg de mogelijkheid te onderzoeken interoperabele normen in te voeren op het niveau van de EU met betrekking tot systemen voor het detecteren en het voorkomen van fraude, met het oog op de verbetering van het algemene toezicht op de markt;
8. wijst er met name op dat er voor "spread betting", een vorm van gokken die vooral online voorkomt en in het kader waarvan spelers potentieel veel meer kunnen verliezen dan hun oorspronkelijke inzet, zeer strenge toegangsvoorwaarden moeten gelden voor de consumenten en dat er, zoals reeds het geval is in een aantal lidstaten, gelijkaardige regels voor moeten gelden als voor financiële derivaten;
9. is van mening dat de verschillende vormen van onlinegokken - zoals snelle interactieve kansspelen die met een frequentie van enkele seconden moeten worden gespeeld, weddenschappen en loterijen met een wekelijkse trekking - van elkaar verschillen en

verschillende oplossingen vereisen, aangezien bepaalde vormen van gokken meer mogelijkheden bieden voor misbruik dan andere; wijst er met name op dat de mogelijkheid om geld wit te wassen afhankelijk is van de sterkte van de identificatie, het soort spel en de beschikbare betaalmethoden, waardoor het voor bepaalde soorten spelen nodig is in real time toezicht te houden op het spel en strengere controles uit te voeren dan bij andere soorten spelen;

10. benadrukt dat structurele samenwerking tussen de nationale regulatoren van cruciaal belang is; dringt er daarom op aan dat dergelijke samenwerking wordt uitgebreid, met de betrokkenheid van de Commissie, om gemeenschappelijke normen te ontwikkelen en gezamenlijk maatregelen te nemen tegen onlinegokbedrijven die actief zijn in een of meerdere lidstaten zonder de vereiste nationale vergunning(en) voor alle spelen die ze aanbieden; wijst op de besprekingen in de Raad over de vraag of en op welke manier het informatiesysteem voor de interne markt zou kunnen bijdragen aan een effectievere samenwerking tussen nationale regelgevende instanties; wijst erop dat louter nationale oplossingen, met name om het witwassen van geld, gokfraude en andere, vaak georganiseerde, misdadaad te bestrijden, niet toereikend zijn; is van mening dat de samenwerking tussen nationale toezichtsautoriteiten en het samenbrengen van goede praktijken moet worden bevorderd en dat deze autoriteiten informatie moeten uitwisselen met de bevoegde autoriteiten van andere lidstaten om misbruiken en het witwassen van geld te voorkomen;
11. benadrukt dat gokverslaving een gedragsstoornis is waar tot 2% van de bevolking mee te kampen heeft in bepaalde landen; vraagt dan ook dat een studie wordt uitgevoerd naar de omvang van dit probleem in de verschillende lidstaten van de Europese Unie, die als basis kan dienen voor een omvattende strategie voor de bescherming van consumenten tegen deze vorm van verslaving; is van mening dat er van zodra er een spelersrekening wordt geopend, omvattende en precieze informatie beschikbaar moet worden gesteld over gokspelen, verantwoord gokken en opties om gokverslaving te behandelen; stelt voor dat spelers moeten worden uitgenodigd om voor zichzelf uitgavenlimieten vast te stellen, zowel per dag als per maand, die van toepassing zijn op de hele gokdienst;
12. is er voorstander van minimumnormen voor de bescherming van consumenten vast te leggen in de regelgeving, met name voor de meest kwetsbare consumenten, zonder hierbij afbreuk te doen aan het recht van de lidstaten om strengere regels aan te nemen;
13. benadrukt dat het nodig is de kwestie aan te pakken van de bescherming van spelersrekeningen die worden geopend in de context van onlinegokken wanneer de dienstverlener insolvent wordt; stelt dan ook voor dat alle toekomstige regelgeving tot doel moet hebben stortingen te beschermen wanneer boetes worden opgelegd aan de websites in kwestie, of wanneer er gerechtelijke procedures tegen worden ingeleid;
14. benadrukt dat meer moet worden gedaan om kinderen te beschermen tegen de gevaren van gokken en met name het risico op verslaving; stelt voor door de industrie gefinancierde beschermings- en toezichtsmaatregelen te overwegen; is van mening dat onlinegokspelen afhankelijk moeten worden gesteld van de eis een spelersrekening te openen, dat spelers op een precieze en waterdichte manier moeten worden geïdentificeerd voor ze een rekening kunnen openen, en dat toezicht moet worden gehouden op de financiële

transacties; is van oordeel dat dit stuk voor stuk essentiële vereisten moeten zijn met het oog op de bescherming van de spelers, om ervoor te zorgen dat spelverboden effectief worden toegepast en om gokken door minderjarigen, misbruik en misdaad te voorkomen;

15. merkt op dat een groot deel van de personen die deelnemen aan kansspelen professionele gokkers zijn; is van mening dat het mogelijk moet zijn de speler te allen tijde te identificeren zodat het onmogelijk is meer dan één spelersrekening te openen per persoon bij hetzelfde gokbedrijf; is van oordeel dat dit moet gebeuren door middel van een gestandaardiseerde, volledig betrouwbare identificatieprocedure, zoals online systemen voor de verificatie van bank- en kredietkaarten; benadrukt dat betrouwbare registratie- en verificatiesystemen bijzonder belangrijk zijn om misbruiken van onlinegokken, bijvoorbeeld om geld wit te wassen, te voorkomen;
16. is van mening dat de wildgroei van illegale online spelletjes en het feit dat onlinegokken niet gereguleerd is op mondiaal niveau een bedreiging kunnen vormen voor de integriteit van de sport; wijst erop dat het verdedigen van de geloofwaardigheid en de eerlijkheid van sportevenementen voor de sport van vitaal belang is; benadrukt dat dit enkel op een efficiënte manier kan gebeuren op transnationaal niveau; is van mening dat de Europese Unie daarom bij het verdedigen van de integriteit van de sport een actievere rol moet spelen, samen met alle deelnemende partijen;
17. betreurt recente gevallen van corruptie en wedstrijdvervalsing in de sportwereld; pleit derhalve voor de totstandbrenging van een structurele samenwerking op het niveau van de EU voor de handhaving van integriteit en eerlijkheid in sport, in overeenstemming met artikelen 6, 83 en 165 van het VWEU; merkt op dat organisatoren van sportevenementen, aanbieders van onlinegokken en overheidsinstanties betrokken moeten zijn bij dergelijke samenwerking, met het oog op de bevordering van de voorlichting van spelers en de coördinatie van de strijd tegen fraude en corruptie in de sportwereld, door informatie en kennis uit te wisselen, en daarbij uit te gaan van de gezamenlijke definitie van misdrijven en sancties;
18. benadrukt dat onlinegokken een belangrijke financieringsbron is voor de sportindustrie en voor andere activiteiten van algemeen belang; herinnert eraan dat onlinegokken een vorm van commerciële exploitatie van sportcompetities is; verzoekt de Commissie te onderzoeken met welke middelen een duurzame financiële verbinding tot stand kan worden gebracht tussen de inkomsten uit sportweddenschappen en de bescherming en ontwikkeling van de integriteit van amateursport; verzoekt de Commissie om een hoog niveau van rechtszekerheid te garanderen, met name bij de toepassing van de regels inzake staatssteun;
19. wijst op het belang van transparantie in de onlinegoksector; denkt hierbij aan jaarlijkse rapportageverplichtingen die onder meer zouden moeten aantonen welke activiteiten van algemeen belang en/of sportevenementen met gokopbrengsten gefinancierd en/of gesponsord worden; vraagt de Commissie de mogelijkheid tot jaarlijkse rapportageverplichtingen te onderzoeken.

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	31.8.2011
Uitslag eindstemming	+: 38 -: 0 0: 2

Bij de eindstemming aanwezige leden	Burkhard Balz, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Diogo Feio, Markus Ferber, Ildikó Gáll-Pelcz, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Liem Hoang Ngoc, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Astrid Lulling, Arlene McCarthy, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Marianne Thyssen, Corien Wortmann-Kool,
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Sophie Auconie, Pervenche Berès, Herbert Dorfmann, Sari Essayah, Vicky Ford, Ashley Fox, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Sirpa Pietikäinen, Andreas Schwab, Theodoros Skylakakis, Catherine Stihler
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (art. 187, lid 2)	Kriton Arsenis (S&D), Knut Fleckenstein (S&D), Bill Newton Dunn (ALDE)

13.7.2011

ADVIES VAN DE COMMISSIE JURIDISCHE ZAKEN

aan de Commissie interne markt en consumentenbescherming

inzake onlinegokken op de interne markt
(2011/2084(INI))

Rapporteur voor advies: Sajjad Karim

SUGGESTIES

De Commissie juridische zaken verzoekt de ten principale bevoegde Commissie interne markt en consumentenbescherming onderstaande suggesties in haar ontwerpresolutie op te nemen:

1. wijst erop dat onlinegokken een bijzondere economische activiteit is waarop de internemarktvoorschriften, met name de vrijheid van vestiging en de vrijheid van dienstverlening, niet onbeperkt van toepassing kunnen zijn;
2. onderstreept dat de lidstaten het recht hebben om hun gokmarkten overeenkomstig de wetgeving inzake de interne markt en hun tradities en cultuur te reguleren en te controleren;
3. constateert dat het Hof van Justitie voor wat betreft een aantal belangrijke juridische vraagstukken inzake onlinegokken in de EU weliswaar voor opheldering heeft gezorgd, doch dat met betrekking tot een aantal andere kwesties rechtsonzekerheid blijft bestaan, die alleen op politiek niveau kan worden opgelost;
4. onderstreept dat het Hof van Justitie in recente uitspraken¹ duidelijk heeft gesteld dat restrictieve regelgeving van de lidstaten gerechtvaardigd, samenhangend en in overeenstemming moet zijn met de beoogde wettelijke doelstellingen om de consumenten te beschermen, bedrog tegen te gaan, gokken met hoge sommen geld te voorkomen en de openbare orde te beschermen;
5. verzoekt de Commissie en de lidstaten efficiënte maatregelen te nemen om vooral jongeren te wijzen op de risico's van gokverslaving;

¹ Gevoegde zaken C-316/07, C-358/07, C-359/07, C-360/07, C-409/07 en C-410/07, Markus Stoß, nog niet gepubliceerd.

6. verzoekt de Commissie om consumenten, die het slachtoffer zijn geworden van illegale praktijken, te ondersteunen en juridische bijstand te verlenen;
7. is verheugd over de verklaring van de Commissie dat van verschillende spelen verschillende aan het spel inherente risico's uitgaan en verzoekt om een gedifferentieerde regeling;
8. verzoekt om minimumnormen ter bescherming van de consument tegen onlinegokken ten einde de lidstaten in de gelegenheid te stellen strengere regelgeving te hanteren;
9. onderstreept het belang van nationale vergunningen voor exploitanten van onlinegokken; is van oordeel dat de lidstaten in dezen het best volgens het subsidiariteitsbeginsel kunnen handelen;
10. merkt op dat er met betrekking tot sinds 2008 lopende inbreukzaken meer vooruitgang had kunnen zijn geboekt en dat er nog nooit een zaak tegen een lidstaat bij het Europees Hof van Justitie aanhangig is gemaakt;
11. is verheugd over de presentatie van een Groenboek door de Commissie als een stap in de juiste richting en is van oordeel dat op dit gebied actie van de Commissie geboden is om versnippering van de interne markt tegen te gaan en ervoor te zorgen dat de consumenten toegang hebben tot veilige en naar behoren gereguleerde onlinediensten; steunt het voornemen van de Commissie om een uitgebreide publieke raadpleging te houden, waarbij alle beleidsuitdagingen en internemarktaangelegenheden met betrekking tot legitiem en illegaal onlinegokken aan de orde komen;
12. herinnert de Commissie als hoedster van de Verdragen aan haar plicht snel te reageren op klachten over schending van de in de Verdragen verankerde vrijheden; dringt er bij de Commissie dan ook op aan lopende en nieuwe inbreuken met spoed en stelselmatig te behandelen;
13. is verheugd over het CEN Workshop Akkoord¹, doch bevestigt opnieuw zijn standpunt dat zelfregulering in de gokindustrie weliswaar een aanvulling kan zijn, maar niet in de plaats kan treden van een wettelijke regeling;
14. bevestigt zijn standpunt dat sportwedenschappen een vorm van commercieel gebruik van sportwedstrijden zijn, en beveelt de Commissie en de lidstaten derhalve aan sportwedstrijden tegen iedere vorm van ongeoorloofd commercieel gebruik te beschermen, met name door de erkenning van de eigendomsrechten van sportorganen aan de door hun georganiseerde wedstrijden, niet alleen om voor een redelijke opbrengst te zorgen op alle niveaus van professionele en amateursport, maar ook als middel ter versterking van de strijd tegen wedstrijdvervalsing;
15. dringt er bij de lidstaten op aan om ervoor te zorgen dat frauduleuze manipulatie van wedstrijdresultaten voor geldelijk of ander gewin wordt verboden door iedere bedreiging van de integriteit van wedstrijden, inclusief van de daarmee samenhangende wedenschappen, strafbaar te stellen;

¹ CWA 16259:2011: Maatregelen voor verantwoord telegokken.

16. verzoekt de Commissie zinvolle wetgevingsvoorstellen in te dienen ten einde te komen tot een rechtskader waarmee wordt ingestaan voor rechtszekerheid voor legitieme Europese ondernemingen alsook voor de bescherming van de consument.

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	11.7.2011
Uitslag eindstemming	+ : 22 - : 0 0 : 0
Bij de eindstemming aanwezige leden	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Dimitar Stoyanov, Alexandra Thein, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Kurt Lechner, Eva Lichtenberger, Toine Manders, Paulo Rangel, Dagmar Roth-Behrendt
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (art. 187, lid 2)	Giuseppe Gargani

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	6.10.2011
Uitslag eindstemming	+: 30 -: 1 0: 3
Bij de eindstemming aanwezige leden	Adam Bielan, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Małgorzata Handzlik, Iliana Ivanova, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Hans-Peter Mayer, Phil Prendergast, Mitro Repo, Robert Rochefort, Zuzana Roithová, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Marielle Gallo, Anna Hedh, Constance Le Grip, Emma McClarkin, Sylvana Rapti, Oreste Rossi, Wim van de Camp
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (art. 187, lid 2)	Alexander Alvaro, Monika Hohlmeier, Axel Voss, Pablo Zalba Bidegain